

ja tennis monne koppika, — mis üks ehk teine helde möda minneja armo polest andis. Ta olli seal ulitsa peäl nisamma, kui põllomees omma põllo peäl. Agga ta watas hoopis terraseminni wähhäma purro peäle, kui monni põllomees umbrohho peäle.

Tawet polnud maggusas ellus ni wannaks sanud, kui ta olli — omma 60 kääs. Tubba poisikesse põlwes läks ta ühhe kauba laewa peäle. Siis ta sai pärrast soldatiks. Soldati põlwes kääs ta ka sõas, ja olli ommale monne hea koppiko taggawarraks kokko pannud, — agga sattus rõõwlitte kimpo, kes tedda puhtaks teggid, et ta üksford selle samma waesussega koio tulli, misga ta kotto olli lainud. Kui soldati põlwe aeg möda olli, katsus ta ühte ja teist, wimaks heitis ulitsa puhkjaks. Polnud segi ammet keige parram, agga sai ommeti ni paljo, et kui hommiko omma ammetisse läks, et olli leiwa koroke poue pista, louneks. Ta olli täie kehha ja armsa ollemisega mees. Et kül ta päwad ta näggo kortsutand, siiski watas

iggaüks lahke melega ta õiglaste filmade siise.

Süggise, kui roppud ilmad, et seal ulitsas innimesi sureste lifumas polnud, olli wannakesse tenistus ka waene. — Sedda saggedaste ja saggedaste kahhetses, et temma nores põlwes sedda head polnud sanud, et luggema olleks õppinud, et ta nüüd wahhete wahhel, kui aega olli, olleks woinud luggemissega omma aega prufida. Polnud temmal siis muud ühti, kui wahhe aeg olli, panni möda minnejaid tähhele ja mõtles ommas süddames nende asja ja ello-luggu. Ja kui ta monne woõra näggi, siis mõttis wanna kübbara lotso peast, tähhendas, et se temma hool, et ulits ni puhhas."

Ses maias, kus ta asset olli, ellas ka üks wanna waene naesterahwas omma tütre poiaga. Kaarli olli poia nimmi. Kaarli kääs waeste kolis. Et ta kül alles kümne aastane olli, ei holind ta teiste laste sestsist, sest ta olli pöddur, — olli ennemast omma õppimisse jures. Öhtuti, kui aeg ig-